

skal holde tingene adskilt. Vi skal bede en kommission om at udrede sagerne, komme med forskellige modeller, og så træffer vi en politisk beslutning.

Men jeg vil gerne sige til hr. Ole Stavad og til Socialdemokratiet, at regeringen naturligvis er meget indstillet på, at der skal være en politisk kontakt om det her undervejs og en orientering om, hvad der foregår, så vi ikke ender i det, som hr. Ole Stavad kaldte blindgyder. Det vil jeg gerne sige.

Jeg ved, at indenrigsministeren allerede har signaleret dette, bl.a. til hr. Ole Stavad, og jeg har i hvert fald også selv gjort det. Derfor synes jeg, at vi skal finde en praktisk model for det. Allerbødest synes jeg, det ville være, hvis indenrigsministeren med jævne mellemrum sammenkalder partierne, således at der bliver mulighed for at blive orienteret om, hvad der foregår i kommissionen, og for at partierne kan give nogle input, så man netop ikke ender i en blindgyde, som hr. Ole Stavad påpeger.

Jeg synes, det er vigtigt, at der hele vejen igennem er en god politisk forståelse om det her. Der er, som hr. Ole Stavad siger, ikke skrevet noget facit på forhånd. Jeg synes, vi skal gå ind til det her med et åbent sind, og derfor er regeringen naturligvis også indstillet på at finde en praktisk model for, hvordan samspillet kan være mellem det arbejde, der finder sted i kommissionen, og så det politiske miljø. Så indenrigsministeren vil tage en kontakt til partierne om det for at etablere det på en praktisk måde.

Endnu en gang vil jeg sige tak for den debat, vi har haft. Jeg synes, at den har været konstruktiv og forsonlig. Vi har ikke talt os fra hinanden. Jeg synes, at der er en række områder, hvor man kan se, at partierne burde kunne mødes om perspektivrige reformer. Nu starter så arbejdet, og jeg vil gerne gentage regeringens invitation til et bredt samarbejde.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

På nuværende tidspunkt har jeg følgende ordførere til anden omgang: hr. Mogens Lykketoft, fru Pia Kjærsgaard, hr. Holger K. Nielsen, fru Marianne Jelved, hr. Kuupik Kleist, alle med en tale-tid på 10 minutter.

Derefter er det hr. Villy Søvndal og hr. Ole Stavad, som har 5 minutter, og fru Line Barfod, som har 10 minutter.

Mogens Lykketoft (S):

Jeg var henne ved statsministeren lidt tidligere på aftenen for at høre, om man havde tænkt sig, at vi skulle have en stor, polemisk debat, eller om vi skulle have sådan en lidt mere fredsommeligt afslutning, og svaret var: flexible response. Det var vel også det, vi fik. Der var sådan lidt polemik. Man kunne ikke helt lade være. Det havde jeg nu heller ikke regnet med. Det er jo også meget udmærket. Statsministeren ved, at jeg sådan set også holder af lidt polemik en gang imellem.

Men det, jeg måske har et lidt kritisk forhold til i statsministerens måde at være polemisk på, er, at det altid bliver til sådan en lille forvanskning af virkeligheden. Vi havde eksemplet med folkeskolen, hvor jeg sagde, at det der med »en skole, hvor ikke alle kan lære, skal ingen lære« var en dumsmart bemærkning, hvor man opfinder en unavngiven ikkeeksisterende politisk modstander, som man hænger ud, og hvor man lader det hænge lidt i luften – det gjorde det så også her i dag – at det var der såmænd nok en eller anden fra oppositionen der havde ment engang. Det er i øvrigt ikke korrekt, heller ikke hvad angår U-90. Det tror jeg at fru Ritt Bjerregaard kan redegøre for i stor dybde.

Kl. 21.30

Men jeg kan egentlig ikke så godt lide den måde at diskutere på. Jeg siger det i al stilfærdighed. Jeg synes, den er lidt dumsmart. Men lad det nu være.

Der er mange ting, vi forhåbentlig kan blive enige om, bl.a. om at løfte niveauet, kvaliteten i den danske folkeskole. Jeg er, som jeg også gav udtryk for i mit første indlæg, utrolig enig i det, statsministeren senest sagde om den selvstændige værdi i, at det, vi gør for at forbedre folkeskolen, er noget, der er langtidsholdbart, og at det derfor er en selvstændig vigtig målsætning, at et bredt flertal står bag det.

Så kommer vi til et andet spørgsmål, hvor regeringspartierne igen i dag med statsministeren i spidsen drejer virkeligheden en lille smule gennem anvendelsen af den udmærkede plan »Danmark 2010«, som bruges til at slå os oven i hovedet med med det formål at fedte Socialdemokratiet og De Radikale ind i et medansvar for, hvor der nu skal skæres i kommuners og amters budgetter som følge af de seneste kommuneaf-taler.

Lad mig sige om det: Sigtemålene for 2010 vedkender vi os. Planen for 2010 sagde ikke, at man skulle lave en aftale i 2002 om 0,7 pct.